

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie, drukiem garmonf, 7 centów od wiersza. - Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. kwietnia do 30. czerwca 1862.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Nizsza Ormiańska Nr. 347.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Podług oznajmienia austryackiego jeneralnego konsulatu w Warszawie z 20. marca 1862 uznała komisya rządowa spraw wewnętrznych dla wybuchnięcia zarazy bydła rogatego w obwodzie przemyskim za rzecz potrzebną zamknąć król. polską granicę wzdłuż obwodów przemyskiego, rzeszowskiego i żółkiewskiego, i ograniczyć komunikacyę w taki sposób, że z rzeczonych obwodów nie mogą być wprowadzane przez tamtejsze punkta graniczne ani bydło rogate, ani też nierogaczyna i owce i żadne produkty surowe z bydła. Także i ludzie z obwodu przemyskiego, którzy z bydłem rogatym mieli jakąkolwiek styczność, podlegają w przejeździe przez granicę oczyszczeniu podług przepisów policyi weterynarnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 26. marca 1862.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

W powiecie *Mielnickim* złożyli WW.: Mieczysław hr. Borkowski, właściciel dóbr Mielnicy 10 zł.; Józef Nałęcz Keszycy, właściciel dóbr Dźwiniaczki 6 zł.; Teodor Nałęcz Keszycy, właściciel dóbr Dźwinogródka 5 zł.; Jan hr. Golejewski, właściciel dóbr Krzywece 2 zł.; Tadeusz hr. Golejewski, właściciel dóbr Sapohowa 5 zł.; Eugen. hr. Koziębłodzi, właściciel dóbr Michałówki 2 zł.; Kasper Mikołajewicz, właściciel dóbr Michałkowa 6 zł.; Mikołaj Passakas, właściciel dóbr Okopy 1 zł.; Sylwan Winnicki, dzierżawca dóbr Boryszkowiec 5 zł.; Nicefor Makowiecki, dzierżawca dóbr Babiniec 4 zł.; Izidor Konopaeki, właściciel części dóbr Filipkowiec 5 zł.; Honorat Jastrzębski, właściciel części dóbr Filipkowiec 1 zł.; Prakseda Plewińska, właścicielka części dóbr Filipkowiec 2 zł.; Modest Niewiadomski, właściciel części dóbr Filipkowiec 2 zł.; Marcjana Niewiadomska, właścicielka części dóbr Filipkowiec 2 zł.; Wiktor Morawski, właściciel części dóbr Kudryniec 2 zł.; Rozalia Korwin, właścicielka części dóbr Kudryniec 1 zł.; Jan Madeyski, c. k. przełożony powiatowy 3 zł.; Michał Koszowski, c. k. samodzielny adjunkt powiatowy 2 zł.; Michał Bielski, c. k. poborca głównego urzędu celnego 2 zł.; Franciszek Strakowiński, c. k. kontrolor głównego urzędu celnego 1 zł.; Tytus Zawirski, r. k. pleban w Mielnicy 5 zł.; Adam Wesolowski, r. k. pleban w Krzywecy 2 zł.; Michał Marcinkowski, g. k. pleban w Uściu biskupiem 3 zł.; Jan Łuszczyński, g. k. pleban w Krzywecy 1 zł.; Michał Dutkiewicz, g. k. pleban w Germakówce 1 zł.; Maciej Lisieniecki, g. k. pleban w Niwrze 3 zł.; Plato Sieczyński, g. k. pleban w Iwanipustem 1 zł.; Julian Skopeczyński, g. k. pleban w Filipkowie 1 zł.; Hypolit Bryliński, g. k. pleban w Paniówce 1 zł.; Apolinary Audykowski, g. k. pleban w Babiniech 1 zł.; Eliaz Zielski, g. k. pleban w Horoszowy 1 zł. 50 c.; Julian Schnurpfeil, plenipotent dóbr w Germakówce 2 zł.; Gustaw Arhter, rządcą dóbr Iwania 5 zł.; Alojzy Teschner, rządcą dóbr Niwry 1 zł.; Antoni Schreiber, rządcą dóbr Germakówki 1 zł.; A. Migula, rządcą dóbr Horoszowy 1 zł.; Ludwik Marcinkiewicz, gorzelnik w Niwrze 1 zł.; Herman Lenz, fabrykant likierów w Niwrze 1 zł.; Hugo Bienek, rachmistrz w Germakówce 1 zł.; Piotr Matkowski, urzędnik ekonomiczny w Dźwiniacze 2 zł.; Albin Waligórski, doktor medycyny w Mielnicy 1 zł.; Leon Płoszczański, prywatny mieszkaniec w Uściu biskupiem 1 zł.; Feliks Wolski, prywatny mieszkaniec w Uściu biskupiem 1 zł.; Floryan Bahowiecki, dyrektor budowy gościńców w Krzywecy 1 zł.; Piotr Kram, wójt w Germakówce 1 zł.; Cyryl Korytyński, wójt Kudryniec 1 zł.; August Tebinka, nadzorca straży finans. w Okopach 1 zł.; dzierżawca propinacyi w Iwanipustem 1 zł.; dzierżawca propinacyi w Filipkowie 2 zł.; dzierżawca młyna w Filipkowie 1 zł.; dzierżawca propinacyi w Dźwinogrodzie 1 zł.; dzierżawca propinacyi w Dźwinogrodzie 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Trubczyna 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Horoszowy 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Dźwiniaczki 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Kudryniec 1 zł.; dzierżawca propinacyi w Paniówce zielonej 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Michałkowa 1 zł.; dzierżawca propinacyi w Uściu biskupiem 2 zł.; dzierżawca propinacyi z Babiniec 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Okopów 1 zł.; dzierżawca propinacyi z Chudykowiec

1 zł.; Schloma Aberbach, dzierżawca młyna z Michałkowa 3 zł.; Itzig Fassler, kramarz w Uściu biskupiem 1 zł.; Jakób Adler, kramarz w Uściu biskupiem 1 zł.; Salomon Zimmermann, kramarz z Mielnicy 1 zł.; Josel Horn, kramarz z Okopów 1 zł.; Wolf Freyfelder, kramarz z Okopów 1 zł.

Ze składek gmin: Babiniec koło Dźwinogródka 1 zł. 50 c.; Bielowce 4 zł. 30 c.; Boryszkowiec 2 zł. 76 c.; Chudykowiec 3 zł.; Dźwiniaczka 4 zł. 66 c.; Dźwinogród 1 zł. 40 c.; Filipkowiec 4 zł. 52 c.; Germakówka 6 zł. 22 c.; Iwanie puste 5 zł.; Krzywece dolne 5 zł. 33 c.; Krzywece górne 7 zł.; Kozaczówka 1 zł.; Kudrynica 3 zł. 43 c.; Łatkowce 1 zł. 92 c.; Michałkow 1 zł. 44 c.; Mielnica 5 zł. 50 c.; Niwra 8 zł. 25 c.; Nowosiółka z Młynówką 10 zł.; Olchowce 6 zł. 14 c.; Paniowce zielone 12 zł. 44 c.; Trubczyn 1 zł. 48 c.; Uście biskupie 6 zł. 26 c.; Zalesie 7 zł. 28 c.; Zawale 1 zł.; razem 248 zł. 33 c., które to pieniądze zostały odebrane przełożonemu obwodu tarnowskiego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Na mocy umowy między austryacką administracyą państwa a towarzystwem kolei żelaznej krakowsko-górno-szląskiej zawartej 30. kwietnia 1850 odbędzie się 16. kwietnia 1862 dwunaste losowanie obligacyi wymienionych za pierwiastkowe akcyje krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej i trzynaste losowanie akcyi pierwszeństwa rzeczonyj kolei, a to w Wiedniu w gmachu przy ulicy Singera o godzinie 10tej przed południem.

Z c. k. dyrekeji długu państwa.

Telegramy.

Londyn, 27. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej oświadczył *Layard*: Wczoraj oznajmiło ministerjum handlu, że układy względem agielsko-belgijskiego traktatu handlowego zostały zawieszony dla pretensyi belgijskich.

Turyń, 27. marca. Urzędowa gazeta zawiera dekret, który nakazuje wcielić armię południową do regularnej. Odnoszący się do tego raport przedstawia, że potrzeba koniecznie usunąć niebezpieczne rozdwojenie narodowych sił zbrojnych. Na przyszłość jednak nienastąpi więcej takie wcielenie. Na przypadek wojny niechce rząd pozbawić się pomocy ochotników, ale po wojnie rozwiąże ich korpus. Pogłoska względem wystąpienia *Mandinięgo* z gabinetu utrzymuje się.

Turyń, 27. marca. W izbie deputowanych wychwalał *Maceschi* przymierze francuskie a powstawał na Anglię. — *Ratazzi* odpowiedział: Rząd przywiązuje równą wagę tak do przymierza z Francją jak i z Anglią. Połączenie tych obudwu narodów i Włoch zapewnia tryumf zasadom liberalnym w Europie. Jeśliby zaszedł spór między temi obydwojma mocarstwami, będą Włochy przestrzegać własnych zasad i interesów.

Frankfurt, 27. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu związkowego przyjęty został wniosek wydziału względem przystąpienia do protestu przeciw wcieleniu Szlezewiku. Elektorat heski złożył deklaracyę względem austryacko-pruskiego wniosku.

Frankfurt, 28. marca. Złożona na wczorajszym posiedzeniu sejmu związkowego deklaracya Elektoratu heskiego żąda, ażeby związek wypełnił swój obowiązek. Austryacko-pruski wniosek nie powiada wyraźnie, czy pod „baronami“ ma być rozumiana pierwsza izba, pod „drogą konstytucyjną“ ustawa wyborcza z r. 1831, czy 1849, a nakoniec czy „postanowienia przeciwne związkowi“ mają być uchylone przed pojednaniem się z krajem, czy potem.

Belgrad, 27. marca. *Vidowdan* odpowiadając na zarzuty w *Ostdeutsche Post* oświadcza, że Serbia żąda tylko dopełnienia przyjętych zobowiązań; nie jestto więc obraza i przeto nie podobną jest także inwazyja Turków. Zresztą zdoła Serbia odeprzeć niemiłych gości i ukarać nawet ich śmiałość.

Ateny, 22go marca. Król miał podpisać amnestyę wczoraj. Aresztowania nie ustają; usposobienie ponure.

Konstantynopol, 22. marca. Wiadomości z Tessalii i Epiru są pomyślne. Utworzenie korpusu obserwacyjnego w południowej Tessalii zostało zawieszony. *Bib Doda Basza*, mianowany

pro wizorycznym gubernatorem w Antiwari, obsadził miasto 3000 Mirydów. *Levant Herald* zaprzecza, jakoby internuncyusz lub wikary apostolski protestował przeciw demonstracyom na cześć Garibaldeggo. Ziza Bej, mianowany niedawno posłem w Atenach, odchodzi na gubernatora do Cypru. Bej Tunetu przysłał Sultanowi 10 milionów piastrow. Tutejszy przyjaźny rządowi dziennik grecki *Byzantis* został publicznie spalony, a zamachowi na biuro redakcyi zapobiegła policya. Riza Bej, dawniej poseł w Petersburgu, usunięty został od godności członka wielkiej rady.

Konstantynopol, 28. marca. Podług ostatnich wiadomości na Syrę poddała się Nauplia. Przywódcy powstania, którzy nieotrzymali amnestyi, ratowali się ucieczką.

Teheran, 19. stycznia. Wszystkich osiadłych w Persyi Włochów wzięła Francya po swoją opiekę.

Nowy Jork, 14. marca. Separatyści ustąpili od Potomaku i będą stawić opór między Port Royal a Frederiksburgiem. Jenerał Beauregard mianowany jest szefem armii stanów południowych.

Przegląd polityczny.

Lwów, 30. marca. W dzisiejszym przeglądzie mamy przede wszystkim zapisać kilka spraw domowych. W ubiegłym tygodniu obchodziła c. k. załoga naszej stolicy podwójną uroczystość żałobną po stracie dwóch znakomych wojowników armii austriackiej, a mianowicie we czwartek było za staraniem Jego Excelencyi Namiestnika żałobne nabożeństwo za duszę znanego w naszym mieście jenerała kawaleryi hr. Schlicka, a nazajutrz uczczono z najwyższego rozporządzenia podobnym nabożeństwem z paradą i salwami działowemi pamięć sławnego w dziejach Austrii wodza księcia Alfreda Windisch-Grätza. Zaś dnia wczorajszego była znowu w naszym mieście wielka rewyja wojskowa na pożegnanie Jego Excelencyi Namiestnika, który opuszcza dziś za urlopem nasz kraj koronny.

Na czele dzisiejszej naszej części urzędowej zamieszczamy uwiadomienie c. k. namiestnictwa, że komisya spraw wewnętrznych Królestwa Polskiego zarządziła dla wybuchu zarazy bydła w obwodzie przemyskim zamknięcie granicy polskiej wzdłuż obwodów przemyskiego, rzeszowskiego i żółkiewskiego, zabraniając wprowadzać tamtędy, do Królestwa tak bydło wszelkiego rodzaju jak i surowe produkty bydłecę. Nakoniec wspominamy jeszcze pod tą rubryką, że Najjaśniejszy Pan troskliwy o podniesienie oświaty w swoim państwie, raczył zezwolić na założenie niższej szkoły realnej o 3 klasach w Czerniowcach.

Z podróży Jego ces. Mości po Weneckiem przyniosły dziś dzienniki znowu rozmaite szczegóły. I tak dowiadujemy się z gazety weneckiej, że 22. b. m. był Najjaś. Pan w Trevizo i Conegliano, gdzie po przeglądzie wojska raczył zwiedzać wszystkie zakłady publiczne, a 24go znowu był Jego ces. Mość na wielkich manewrach morskich pod Malamocco.

Rada państwa była w ciągu zeszłego tygodnia nadzwyczaj czynną, gdyż prawie codziennie miała posiedzenie jedna lub druga izba. I tak dnia 27. b. m. było posiedzenie izby panów. Minister policyi p. Meccery oświadczył na tem posiedzeniu na interpelacyę księcia Jabłonowskiego względem dziennika *Presse*, że w zmiankowanym artykule tego dziennika nie znalazł ani prokurator powodu do procesu sądowego ani też rząd do postępowania administracyjnego. Dalej nastąpiło z porządku dziennego trzecie odczytanie noweli karnej i pierwsze odczytanie ustawy przemysłowej, poczem odroczyła izba panów posiedzenia swoje na czas nieograniczony. Zaś na drugi dzień, to jest 28. b. m. było znowu posiedzenie izby deputowanych, na którym zapadła uchwała, ażeby ustawę względem kontroli długów państwa odłożyć aż do obrad nad długami państwa i nad ustawą bankową. Z rozpoczęciem obrad wyszła znowu prawa strona ze sali, a wychodzącym przypominał prezydujący §. 12. regulaminu obrad, którym izba sama sobie nadała ustawę, jak również i to, że każdy deputowany ślubował wypełniać ustawy. Te uwagi przyjęła izba z oklaskami. W końcu przyjęty został jeszcze podług wniosku wydziału projekt ustawy względem wolności osobistej i nietykalności pomieszkań.

Poczta zagraniczna nie przyniosła dziś nic szczególnie ważnego. W Paryżu zajmuje najwięcej uwagę publiczną niespodziany odjazd pana Lavalette z Rzymu, któremu rozmaite podsuwają przyczyny. Z początku utrzymywał telegram, że powodem tego odjazdu było nieporozumienie margrabiego z jenerałem Goyon, ale zaraz zaprzeczył temu drugi telegram utrzymując, że sam Cesarz powołał margrabiego do Paryża. Prawdopodobnie jednak musiało być i jedno i drugie, a głównie miało się przyczynić do tego niezręczne poruszenie kwestyi zboru biskupów, przeciw któremu występował margrabia na ostatniej konferencyi z Ojcem św. Obok tego rozpisują się dzisiejsze dzienniki francuskie znowu szeroko o sprawie meksykańskiej, która w ostatnich czasach miała wejść w stadium układów z tamtejszym rządem. Już nawet miał rozpocząć te układy w Orizebes jenerał Prim jako pełnomocnik mocarstw sprzymierzonych, ale snąc nie odpowiadało to widokom rządu hiszpańskiego, gdyż jak donosi teraz gazeta madrycka, wzbrosiła Hiszpania jenerałowi Prim wchodzić w jakiegokolwiek układy przed zajęciem stolicy meksykańskiej. Prawdopodobnie więc rozpoczną się teraz na nowo działania wojenne.

We Włoszech zdaje się znowu chwiać gabinet teraźniejszy, gdyż od kilku dni już powtarza się pogłoska, jakoby jenerał Durando miał objąć departament spraw wewnętrznych; w takim razie

byłby to znak, że rząd piemoneki zamyśla stanowczo o wojnie. Podobny wniosek możnaby wyprowadzać także z ostatniego dekretu królewskiego, który zarządza wezwanie armii południowej do regularnej armii piemonekiej. Ciekawą jest jeszcze ta wiadomość z Włoch, że kwestya przywołania Mazziniego miała zostać odroczoną, i że, jak pisze *Correspondenza italiana*, Garibaldi zezwolił na to. W takim razie wypadłoby się zapytać tylko, kto właściwie rządzi we Włoszech, czy Król, czy Garibaldi?

Sprawy niemieckie zostają od czasu rozwiązania izby pruskiej niejako w zawieszaniu; tylko sprawa szlezwicka była przedmiotem rozpraw na ostatnim posiedzeniu sejmku związkowego, na którym także złożył poseł duński formalny protest przeciw rozszerzaniu kompetencyi związku na wewnętrzne sprawy tych części monarchyi duńskiej, które nienależą do związku niemieckiego. Zaś w sprawie heskiej złożył poseł tamtejszy oświadczenie z żądaniem, ażeby związek niemiecki wypełnił swój obowiązek.

Najciekawsze jeszcze są wiadomości z Grecyi i z widowni walki w Hercegowinie. Podług ostatniego telegramu z Aten na Stambuł skończył się już cały dramat rewolucyi greckiej poddaniem się Nauplii i podpisaniem amnestyi przez Króla. Tylko przywódcy powstania mają być wykluczeni z amnestyi, i ci też podług doniesienia telegramu ratowali się ucieczką. Niezrozumiałą tylko jest dotąd wiadomość o pochodzie bandy włóścian ku Atenom, która rozbiły patrole, gdyż dotąd niebyło żadnej wzmianki o tem, by lud wiejski brał jakiegokolwiek udział w powstaniu. Nie tak pomysłnie jednak idą rzeczy na tureckim teatrze wojny; ostatnie bowiem wiadomości ztamtąd wskazują wyraźnie, że pozar wojny wzmaga się coraz więcej, gdyż Czernogórcy wystąpili już do walki i mieli nawet pobić Turków w Krynicy albańskiej.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 29. marca. (Szkoła realna w Czerniowcach.) Jego c. k. Apostolska Mość raczył dozwolić na założenie grecko-nieumieckiej niższej szkoły realnej o trzech klasach w mieście Czerniowcach gdzie też z początkiem roku szkolnego otwarta zostanie.

(Pobyt Cesarza Jego Mości w Wenecyi.) Cesarz Jego Mość udał się 22. b. m. o godzinie 8. z rana z Wenecyi do Treviso. W dworcu kolei powitał Go tam Jego Excelencya Namiestnik Toggenburg jakoteż delegat prowincyalny i podesta. Następnie Najjaśniejszy Pan pozwolił przedstawić sobie duchowieństwo, władze cywilne, wojskowe i reprezentacyę miejską, poczem udał się do miasta, a od bramy S. Tomaso pomimo ulewnego deszczu jechał konno na plac ćwiczeń wojskowych i odbył przegląd wojska. Obok Jego ces. Mości znajdował się Arcyksiążę Albrecht, książę heski i Jego Excelencya fzm. Benedek. — Po przeglądzie wojska Cesarz Jego Mość zwiedzał szpitale miejski i wojskowy, a następnie wśród okrzyków ludu udał się do dworca kolei i pospieszył do Conegliano. Tam przyjmował Jego ces. Mość biskup cenedyjski, delegaci prowincyi, władze miejscowe i reprezentacya. Po przeglądzie wojsk Cesarz Jego Mość udał się z powrotem do Wenecyi.

(Posiedzenie izby panów z 27. marca.)

Rozpoczęło się o godzinie 12tej minut 10. Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsce pp. baron Meccery, hr. Degenfeld i hrabia Wickenburg.

Prezes zawiadamia wysoką izbę o nagłej śmierci członka jej, księcia Collalto, i wnosi, ażeby zgodzić się raczyła na wyraz żalu z powodu zgonu jego. W skutek tego wezwania izba uczciła pamięć zgasłego członka powszechnem powstaniem z miejsca.

Następnie minister policyi, baron Meccery, udzielił odpowiedź na interpelacyę ks. Jabłonowskiego i innych członków izby, w przedmiocie artykułu w dzienniku *Presse* zamieszczonego, a mianowicie czyli rząd ma zamiar wystąpienia na drodze sądowej, z powodu obelg na kościół i jego instytucye w tymże artykule zawartych. Artykuł ten nie uszedł hacznosci rządu, i już pod dniem 1. marca prokuratorya wzięła go pod gruntowy rozbiór, oświadczyła jednak w relacyi do nadprokuratoryi wystósowanej, iż według obowiązujących przepisów prawa, przeciwko artykułowi w mowie będącemu z urzędu wystąpić nie może. Nadprokuratorya uznała zdanie to jako w prawie ugruntowane, tym zaś sposobem wyzerpane było działanie na drodze sądowej i zachodziło tylko pytanie, czyli wypadało wystąpić w tej sprawie na drodze administracyjnej.

W tym zaś kierunku nie rozbierając wcale pytania, czyli wystąpienie na drodze administracyjnej byłoby usprawiedliwione przepisem paragrafu 22 prawa drukowego, nie uwzględniając wcale uwagi, iż w ogóle zakres działania pozytywnem prawem dozwolony sięga po za zakres tego, co jako słuszne uważane bywa; muszę w sprawie obecnej odwołać się do deklaracyi przez rząd na 89tym posiedzeniu izby reprezentantów z dn. 18. grudnia złożonej z powodu interpelacyi o użycie kroków administracyjnych w sprawach drukowych. Do tej zaś deklaracyi tem spokojniej odwołać się mogę, iż zdania rządu o niestosowności kroków administracyjnych w sprawach tego rodzaju, gruntuje się na uchwałach wysokiej izby co do nowego prawa drukowego, i znalazło odgłos w mowach tych nawet szanownych członków, którzy interpelacyę podpisali.

Poczem nastąpił trzeci odczyt i przyjęcie noweli prawa karnej i wojskowego, i pierwszy odczyt projektu do prawa o zniesieniu przymusowych stowarzyszeń przemysłowych; po ukończeniu którego posiedzenie o godzinie 12. minut 40. zamknięte zostało.

Anglia.

Londyn, 26. marca. (Wiadomości bieżące.) Hrabia Russell otrzymał temi dniami z Edynburga, od meetingu, który się tam odbył, memoriał i petycję względem handlu niewolnikami na wyspie Kubie, a to z prośbą, aby rząd Królowej Jej Mości wezwał Hiszpanię do przestrzegania zobowiązań względem Anglii. Pan Layard odpowiedział w imieniu lorda Russell, że już rozpoczęto z rządem hiszpańskim korespondencję względem tego przedmiotu.

Do lorda-majora wyprawiono deputację z prośbą, aby nie nagromadzano zbyt wielkich zapasów oleju skalnego, ponieważ ten nawet przy zwykłej temperaturze wywięzując gazy palne, a niebezpieczeństwo tem mogłoby być większe, ile że olej skalny nie miesza się z wodą i nią ugasić się nie da. Lord-major przyrzekł zwrócić uwagę na ten przedmiot.

Mówią, że wicekról egipski przybędzie na wystawę do Londynu. Pomiędzy przedmiotami, które z tamtąd nadesłane być mają znajduje się kilka karabinów ulepszonych wedle wskazówek Baszy, jako też sławny strój, który pan Mariette znalazł przed kilką laty w mumii którejś córki Faraona.

Francya.

Paryż, 26. marca. (Po wrot pan Lavalette.) Przyjazd margrabiego de Lavalette, tudzież odpowiedź Cesarza na adres izby deputowanych, głównie teraz zajmują uwagę publiczną. Depesza telegraficzna z Marsylii z dnia 24go marca donosi już o przybyciu tamże pana de Lavalette i dodaje że na wyraźny rozkaz cesarski telegrafem odebrany, tak nagle Rzym opuścił. Trudno zaiste odgadnąć prawdziwe powody odwołania margrabiego. *Independance belge* donosi z najpewniejszego źródła, że pan de Lavalette opuścił Rzym w nie najlepszej zgodzie z polityką rzymską i jej reprezentantami. Papież uzalać się miał na notę ministra, zakazującą biskupom francuskim podróży do Rzymu, na kanonizację japońskich męczenników, na co p. de Lavalette odpowiedzieć miał, że zakaz ten zgadza się z przepisami konkordatu. Korzystając z tej sposobności p. de Lavalette prosił Ojca św., ażeby wpłynął na duchowieństwo francuskie w kierunku przychylnym dla rządów cesarskich; lecz prośba ta nie znalazła pożądanego skutku. Tak więc poseł francuski nie mogąc się pochwalić, iż cel jaki osiągnął, opuścił Watykan z tem samym przykrem uczuciem, z jakim pierwszy raz do niego wstąpił.

(Król Madagaskaru.) Dziennik *Patrie* donosi, że Francya ma mieć zamiar uznania Radamę II. Królem wyspy Madagaskaru, zastrzegając sobie prawo swoje zwierzchnicze. P. Lambert, poseł Radamy, miał już wystarać się i w Londynie o podobne uznanie.

(Wiadomości bieżące.) Admirał Touchard przybył z dywizją swoją do portu Pireus. Dywizya angielska i turecka znajdują się tamże od kilku dni.

Depesza prywatna do dziennika *Patrie* z Patras d. 18. marca zaprzecza wieści, jakoby powstanie i w Patras wybuchło. Dnia 16. marca przybył tam okręt wojenny angielski z Malty a 17. rosyjski. Grecka korweta parowa „Otto“ pojawiła się w zatoce Patres z dwoma kompaniami piechoty na pokładzie.

Jenerał Donai popłynął z Toulonu do Meksyku. Zabiera ze sobą na pokładzie „Sekwany“ kilka oddziałów strzelców i robotników wojskowych. Według najnowszych wiadomości sprawa meksykańska weszła teraz w stadyum negocjacji, które prowadzi w Orizaba jenerał Prim, jako pełnomocnik jednogłośnie przez sprzymierzeńców wyznaczony.

Niemce.

Berlin. (Stany finansowe pruskie. — Kwestya rejencji badenkiej.) *Schles. Ztg.* zgodnie z *Nat. Ztg.* wyraża się o planach pana Heydt, że niewątpliwie wielka część tego co zamierzono nie da się przeprowadzić bez udziału izb, a przedewszystkiem trwałego potrzeba pokoju, aby to co zaczętem szczęśliwie dokończyć. Giełda pomimo pomyślnych widoków nieczynna.

Pierwsza izba badenka miała 24. b. m. naradzać się nad ustawą o rejencji. Ponieważ zaś ustawa ta jest także konstytucyjną, przeto wedle §. 74. konstytucyi, przynajmniej trzy czwarte członków musi się znajdować na posiedzeniu. Ale książęta Wilhelm, Karol i Maxymilian, książęta Fürstenberg, Leiningen, Löwenstein, Leyen, hrabiowie Leiningen, hrabia Langenstein byli nieobecni, przeto izba nie mogła naradzać się nad ustawą konstytucyjną, podobnie jak na przeszłym sejmie, gdy nowe ustawy kościelne chciano konstytucyjnymi uczynić. Na wniosek sprawozdawcy proff Bluntschli, którego poparł baron Stotzingen, utworzyła izba komisję, która ma naradzić się i zdać sprawę jak temu można zapobiedz.

Frankfurt. (Sprawa holsztyńska.) Zaraz po odczytaniu sprawozdania zjednoczonych wydziałów dla kwestyi konstytucyjnej holsztyńsko-lauenburskiej na posiedzeniu sejmku związkowego d. 13. b. m. poseł duński oświadczył co następuje:

Odnosnie do swoich dawniejszych oświadczeń i protestów (ostatni raz na posiedzeniu 8. marca 1860) poseł widzi się zniewolonym ze względu na odczytane sprawozdanie zastrzedz powtórnie i wyraźnie prawa Króla swego najmiłościwszego pana, i zaprotestować stanowczo przeciw rozszerzaniu kompetencji wysokiego zgromadzenia na wewnętrzne sprawy tych części monarchii duńskiej, które nie należą do związku. Poseł zastrzega sobie zresztą

dalsze oświadczenia, i dodaje tylko, że odpowiedź rządu duńskiego na drukowane rozporządzenia nr. 4 i 6. allegatów, nadejdzie wkrótce, on więc, wobec wysokiego zgromadzenia musi trzymać się osnowy tej odpowiedzi.

Zapowiedziana odpowiedź Danii na noty Austrii i Prus, ma być przedłożona na przyszłym posiedzeniu sejmku związkowego.

Wnioski wydziałów zjednoczonych są następujące:

Wysokie zgromadzenie związkowe zechce uchwalić:

1. Z zupełnem zezwoleniem na kroki, które rządy Austrii i Prus poczyniły w Kopenhadze, przystąpić do protestu wyrażonego w jednobrzmiących notach z 14. lutego b. r.

2. Królewsko-duńskiego posła księstwa Holsztyńsko-lauenburskiego prosić aby rząd swój o tem zawiadomił.

Grecya.

(Wypadki powstania.) O wypadkach w Nauplii *Donau Zeitung* podaje następujące doniesienia naocznego świadka z d. 7. b. m.: Garnizon nie pokazuje już ani śladu dawnego porządku i karności; oficerowie podoficerowie i żołnierze zamiast korony królewskiej noszą na czapkach wstążki czerwone, jako znaki powstańcze. Mieszkańcy okazują niechęć, brak odwagi, żalą się często i narzekają. Przeświadczenie o smutnem położeniu maluje się także na twarzach oficerów, a nawet pierwszych sprawcach buntu. — Częste strzelanie mianowicie w nocy, odgłos bębnow i trąb, ciągłe krążenie zbrojnych po ulicach, utrzymują w mieście niespokojność i popłoch. Codziennie rozpuszczają mylne pogłoski na potępienie rządu; kto im niedowierza lub zaprzecza, dostaje się do więzienia. Pieniądzy ubywa, żołnierze i więźniowie uzbrojeni, są zapłaceni tylko do końca miesiąca, oficerowie jeszcze żołdu nie otrzymali. Z arsenału każdy bierze dowolnie broń i amunicję; może to posłuży niezadługo do rozbojów ulicznych. Zbrojna siła powstańców w Nauplii wynosi do 1000 ludzi wraz z więźniami, których zwolono. Liczbę tę pomimo najusilniejszych zabiegów zmniejszają codzienne zbiegostwa.

Na posiedzeniu naczelników powstania jeden z oficerów zaproponował podać adres do Króla, co jednogłośnie przyjęto. Zaraz nazajutrz adres ułożono i podpisano. Powstańcy żądają w nim obalenia teraźniejszego systemu, zmiany ministeryum, rozwiązania izb, i zaprowadzenia tych kilku artykułów konstytucyi, które dotąd nie były uwzględnione. Wszyscy członkowie zgromadzenia z wyjątkiem oficerów podpisali tę petycję.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 31go marca. Przełożony obwodu tarnowskiego donosi drogą telegraficzną tutejszemu prezydum namiestnictwa, że dnia 30. marca od godziny 2. do 1/2 6tej w trzech punktach miasta Tarnowa wybuchł pożar. Spaliło się 4 do 5 domów; zdarto dachy z 10 do 12. Do godziny 7. wieczorem ogień przytłumiono. Ile się zdaje niebezpieczeństwo minęło.

Londyn, 29. marca. Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej Layard oświadczył: Przerwały się układy o traktat handlowy z Belgią, ponieważ Anglia nie przyzwoliła na skapitalizowanie ceł na Skaldzie; spodziewa się, że Belgia nie będzie przytem obstawać.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.24	+ 11.2	48.3	zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	321.89	+ 17.2	36.4	połud.-zach. "	"
10. god. wiecz.	321.84	+ 10.0	53.4	południowy "	"

Najwyższa w tym miesiącu obserwowana temperatura południowa, z którą porównać można tylko dzień 24. marca 1837 r., z temperaturą południową + 16.°8.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. marca.

Hotel rosyjski: PP. Wolański Mik., z Pauszówki. — Kęplicz Marcel, z Artasowa.

Zajazd Kuhna: Łobaczewski Jar., z Rzeszowa. — Papara Bolesław, z Batiatycz.

Dnia 30. marca.

Hotel rosyjski: PP. Smolski Apol., z Waschkoutza. — Gywiński Jędrzej, z Uhrynkwiec. — Br. Krasicki Edm., z Liska.

Hotel europejski: Wiśniewski Hen., z Dobrzezan. — Jarentowski Antoni, z Jablenki.

Pod koleją żelazną: Schancer Wład., dr. medycyny, z Krakowa. Zajazd Kuhna: Dębski Michał, z Tarnopola. — Moszczański Józef, ze Srok.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. marca.

PP. Gostyński Adam, do Oleszany. — Krzczunowicz Zeno, do Korczowa.

Dnia 30. marca.

PP. Zbiczewski Lud., do Mięczychowa. — Pomazański Jędrzej, do Czerca. — Duszyński Jul., do Gologór. — Br. Lewartowski Apol., do Zimnej

wody. — Bał Franc., do Tuligłówn. — Bogdanowicz Max., do Przemiwotek. — Lisowski Rud., do Leszowic. — Hr. Ożarówski Konst., do Lackiego. — Cielecki Alfred, do Porchowa. — Obertyński Leop., do Stronibab.

Dnia 29. marca 1862 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

67. 66. 18. 33. 45.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 12. i 26. kwietnia 1862 r.

Sprostowanie.

Z przeszłego ciągnięcia (z 15. b. m.) podany został mylnie jeden numer, mianowicie zamiast 41. powinno być 21.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wexli.

Dnia 29. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 83.95. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.20; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 820 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 195.80; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. **Wexlowy.** Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. —. Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 136.30. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.45, dukaty ces. pełnej wagi —. —. korony —. —. półkorony —. —. Srebro 135. —.

Kurs lwowski.

Dnia 29. marca

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	37	6	43
Dukat cesarski	6	39	6	45
Półimperyal zł. rosyjski	11	9	11	20
Rubel srebrny rosyjski	2	11	2	14
Talar pruski	2	2	2	4
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	79	30	79	87
" " " m. k. za 100 zł.	83	28	83	85
Akcje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	199	67	202	67
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	69	40	70	—
5% Pożyczka narodowa	83	33	84	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 28. marca.

1. Dług publiczny.

	pien.	towar.
A. Państwa.		
W austr. wal. po 5%	64 40	64 60
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83 60	83 70
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. dopaźd. po 5%	84. —	84.10
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	69.10	69 20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	69.10	69 30
ditto. " 4 1/2%	61. —	61 25
ditto. " 4%	54 25	54 50
ditto. " 3%	41. —	41 25
ditto. " 2 1/2%	35. —	36. —
ditto. " 1 1/2%	13 78	14. —
Przez. do wylos. z r. 1839	138 50	139. —
" " " " 1854	91 25	91 50
" " " " 1860	92 50	92 60

	pien.	towar.
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	98 75	99 25
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17. —
Wylos. obl. dawn. po 5%	68. —	68.50
dlugu państ. " 4 1/2%	60 50	61. —
" " " 4%	53.50	54. —
" " " 3 1/2%	46.50	47.50
" " " 3%	46. —	46. —
Przez. do los. obl. dawn. dlugu państ. z proc. w kraju " 2 1/2%	45 50	46. —
" " " " 2%	38. —	38.50
" " " " 1 1/2%	34 50	35. —
ditto. z procent za granicą " 5 1/2%	68. —	68.50
" " " " 4 1/2%	60 50	61. —
" " " " 3 1/2%	53. —	53 50

	pien.	towar.
B. Krajów koronnych		
Niższej Austrii	89. —	89.50
Wyż. Aust. i Sallb.	86 25	86 75
Czech	87.60	88 50
Morawii	91. —	92. —
Szlaszka	88. —	88 50
Styryi	88. —	88 50
Tyrolu	86. —	87. —
Kar., Krainy i Wyh.	87 50	88 50
Węgier	71 25	71 75

	pien.	towar.
Obli. ind. na 100 zł. (Ban. Tem., Kroaty i Sławonii	74 25	74 75
" " " " Galicyi	69.60	69 80
" " " " Siedmiogr. i Bukow.	68. —	68.50
Lomb. wen. pożycz. z r. 1856	—	—
Wen. pożyczka z r. 1859	99 50	100. —
po 5%	68. —	68 50
Dług Tyrolu " 4%	53.50	54. —
" " " 3 1/2%	46 50	47.50
Dług Saleburga " 3%	38. —	38.50
" " " 2 1/2%	32. —	32.50
Dług Krainy " 2%	25. —	25.50
" " " 1 1/2%	21.50	22. —

	pien.	towar.
2. Stan oblig. domestykaln.		
po 3% za 100 zł.	16. —	17. —
" 2 1/2% za 100 zł.	14. —	15. —
" 2% za 100 zł.	12. —	13. —
" 1 1/2% za 100 zł.	11. —	12. —
" 1% za 100 zł.	10. —	11. —
3. Akcje.		
Banku nar.	814. —	816. —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	195 20	195 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620. —	622. —
Poln. kol. po 1000 zł. m. k. 2176.	2176. —	2178. —
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	275. —	275.50
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. 167 25	167 25	167 75
Poln.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	132 20	132 40
Kolei Cisy po 200 zł. m. k.	30.50	30.50
Polud. kolei państw. lomb.-wen. i central. - włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłaty 180 zł. (90%)	269. —	270. —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpl. po 180 zł. (90%)	202. —	202.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emia. po 200 zł. m. k.	26. —	28. —
ditto. II. emia. po 200 zł. m. k.	81. —	82. —
Kolej Basteiradzka po 500 zł. m. k.	698. —	700. —

	pien.	towar.
Kolej Ausig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	162. —	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. ditto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	200. —	—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	157. —	158. —
Anstr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	437. —	439. —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	226. —	228. —
Mostu łącz. w Peszce po 500 zł. m. k.	397. —	400. —
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400. —	402. —
Pow. austr. Tow. gaz. po 200 zł. m. k.	200. —	205. —

	pien.	towar.
4. Listy zastawne.		
Banku narodowego w mon. kon. (6let. po 5%)	103. —	103 25
" " " " (10 " 5%)	97 50	98. —
" " " " (los. po 5%)	89 75	90. —
Banku narodowego w wal. austr. (za 100 zł.)	—	—
Gal. Tow. kred. po 4%	80. —	—
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
ditto ditto w srebrze uprzed. za 100 zł. w. a.	103 25	103 30
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	144. —	144.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.75	96. —
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	139. —	139 50
Kol. Glogga. za 100 zł.	81.50	82 50
Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	98.50
Lloyda za 100 zł.	90. —	91. —
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.70	129.90

	pien.	towar.
Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	100. —	100.25
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.50	127. —
Pożycz. miasta Buły po 40 zł. w. a.	38.75	39. —
Esterhazego po 30 zł. m. k.	102. —	102 50
Salma " 40 " "	39. —	39 50
Paliego " 40 " "	36 75	37.25
Clarego " 40 " "	36 75	37. —
St. Genois " 40 " "	38 75	39. —
Windischgrätzka 20 zł. "	22 75	23. —
Waldsteina 20 " "	24 75	25 25
Keglevicha 10 " "	17. —	17 25

	pien.	towar.
Wexle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburga za 100 zł. w. p. n.	115.16	115.25
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	115 30	115.60
Genua za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	101 60	101.80
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	136 60	136 60
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Mareylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	53.80	54. —
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryeść za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—

	pien.	towar.
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	6.46 1/2	6.47
ditto. pełnej wagi	6.46	6.46 1/2
Korona	18.80	18.85
20 frankówka	10.87	10.88
Rosyjski impery.	11.15	11.18
Talar związkowy	2.03 1/2	2.04
Srebro	135.25	135 50
Kurs korony w k. kasach 13 zł. 50 c.		

KRONIKA.

(Sprawa oświecenia publicznego w Królestwie Polskim.) Dnia 21go marca — jak donosi Gazeta Warszawska — otworzył dyrektor główny komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego — posiedzenia komitetu do ksiąg elementarnych. Zadaniem tego komitetu jest: 1) zbadać, jakie literatura polska posiada dzieła dla użytku uczącej się młodzieży; 2) wskazać ich zalety i wady; 3) obmyśleć środki zastąpienia wyszłych z użycia albo uznanych za nieodpowiednie swemu przeznaczeniu; 4) ustalić zasady ciągłego zasilania tej głęzi literatury wedle postępów nauki i metody uczenia, tudzież wymagań planu szkolnego. W wykonaniu tak obszernego i ważnego zadania komitet spodziewa się, że wsparty będzie przez wszelkie na tem polu zdobyte doświadczenie. Dlatego z wdzięcznością przyjmować będzie uwagi, jakichby kto w tym przedmiocie udzielił raczył.

(Hrabia Karol Robert Nesselrode.) Familia Nesselrode jest to dawny ród szlachecki z nad Renu, którego szczerp jeden za panowania Cesarzowej Anny dostał się do Rosyi. — Zmarły właśnie kanclerz państwa narodził się 14. grudnia 1780 w porcie Lizbońskim, dokąd przybył w tym czasie ojciec jego w charakterze posła. Młody Nesselrode próbował najprzód szczęścia w wojsku, ale dla wątpliwych sił porzucił wkrótce zawód wojenny i już w roku 1801 wystąpił jako attaché ambasady w Paryżu. Później piastując krótki czas urząd sekretarza legacji w Hadze, w którym to czasie brał także udział w układach pokoju w Tylży, powrócił jako radca legacji i właściwy szef ambasady do Paryża. Po kongresie erfurtskim przydzielony został Nesselrode do ministerium spraw zagranicznych i ożenił się z córką ministra finansów, później hrabi Gurjewa. Nareszcie w roku 1812 został z powszechnem zadziwieniem młodszy 32letni radca gabinetowy ministrem spraw zagranicznych. Jego układność i zręczność, która dozwalała mu uchadzić w oczach swego władcy, któremu na pozór zostawał inicjatywę, tylko za wykonawcę woli monarchszej, jego grantowne wykształcenie i dokładna znajomość prawa publicznego i sy-

stemu traktatów europejskich, jego mistrzostwo w stylistyce dyplomatycznej, a nakoniec jego takt polityczny i arystokratyczna oglada, którymi dorównywał długoletniemu koleźcy swemu w Austrii, zjednały mu niebawem zaufanie C - sarza Alexandra.

Przez 44 lat, aż do pokoju paryskiego z roku 18 6, stał hrabia Nesselrode na czele ministerium spraw zagranicznych w Rosyi; od zjazdu w Abo i kongresu w Reichenbach, pod Lipskiem i pod Paryżem, na kongresie wiedeńskim, w Akwisgranie, Weron e i t. d. aż do układów w Warszawie i Olomuńcu i wśród zmiennych wypadków wojny orientalnej, wszędzie spotykamy znakomitą postać Nesselrodego. Zawikłania greckie sprowadziły po wstąpieniu na tron Cesarza Mikołaja wojnę z Turcyą, a zręczność, z jaką Nesselrode prowadził układy z zachodem i orientem od konferencji w Petersburgu aż do pokoju w Adrianopolu zasługiwałyby nawet na podziwienie Macchiawela. Odtąd pomagali sobie wzajemnie monarcha i jego minister; co jeden rozpoczął swoją sztuką dyplomatyczną, dokonał drugi swoją energią i imponującą osobistością, i wspólnem ich działaniem wzmógł się wpływ rosyjski w połowie bieżącego stulecia do niesłychanej wysokości, chociaż poniekąd nawet przesadnie go oceniono. Od roku 1844 zostawszy kanclerzem państwa, skupiała się w osobie Nesselrodego cała cywilna hierarchia rosyjska, tak jak wojskowa w osobie księcia Paszkiewiczza. W jego ręku spoczywała cała maszynerya polityki rosyjskiej; jego charakter przedstawiał typ rosyjskiego męża stanu. Wszystkie znakomite osobistości rosyjskie, jak Brunnów, Mayendorf, Kisselew, Gorcezkow, Chreptowicz, Titow i inni, po części z nim epokrownieni, odbywali nowicyat w jego kancelaryi. To zapewniało mu punktualne wykonanie jego planów, chociaż razito nieco jednostajność. Ale jakkolwiek bądź, długoletnia czynność kanclerza państwa była świetna, i zjednała mu szybko sławę europejską. Hrabia Nesselrode był katolik, ale dzieci swoje kazał wychowywać w obrządku greckim.